

[Justitsministeren]

Forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf og lov om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager. (International strafferet) skal navnlig sikre, at straffelovens bestemmelser om danske domstoles jurisdiktionskompetence gør det muligt at ratificere bl.a. de to vigtige *FN-konventioner mod tortur og gidseltagning*. Disse to konventioner hviler på det efter min opfattelse rigtige grundsynspunkt, at gerningsmændene til alvorlige forbrydelser, som er blevet et internationalt problem, ikke bør kunne undgå strafforfølgning for deres forbrydelser, uanset hvor i verden de opholder sig. Derfor pålægger konventionerne de deltagende stater enten at udlevere gerningsmændene til strafforfølgning i et andet land eller selv at gennemføre strafforfølgning af de pågældende.

Det er dette vigtige princip, som nu med lovforslaget introduceres i straffeloven.

Samtidig moderniseres udformningen af bestemmelserne i straffelovens § 8, således at det bliver muligt for Danmark at ratificere konventioner med tilsvarende forpligtelser uden samtidig at skulle ændre § 8.

Om baggrunden for *forslag til lov om international fuldbyrdelse af straf m.v.* vil jeg fremhæve, at brugen af frihedsstraf er nødvendig ikke mindst af præventive grunde over for personer, som gør sig skyldige i alvorlige lovovertrædelser. Men frihedsstraf bør på den anden side kunne anvendes, når det er klart nødvendigt af præventive grunde eller af hensyn til retsfølelsen. Hvornår det er nødvendigt at anvende frihedsstraf, kan der herske forskellige opfattelser af i forskellige samfund. Brugen af f.eks. korporlige straffe eller anvendelse af meget langvarige frihedsstraffe for selv – efter vore forhold – mindre alvorlige forbrydelser kendes jo fra en del andre samfund.

Den voksende samhandel og brugen af moderne samfærdselsmidler har betydet, at disse før så fjerne samfund jævnligt besøges af danskere. Og dermed øges risikoen for, at danske i udlandet – selv for mindre alvorlige forhold – idømmes langvarige fængselsstraffe, som skal afsones fjernt fra familien, ofte under kummerlige forhold og med betydelige kontaktvanskeligheder på grund af sprogproblemer. Det er oplagt, at en langvarig fængselsstraf under sådanne forhold ofte vil

have meget betydelige skadevirkninger både for den pågældende person og for dennes familie.

Jeg synes derfor, at det er glædeligt, at det nu er lykkedes i Europarådet at blive enig om en konvention om overførsel af domfældte, som vil muliggøre, at danskere dømt i en af de deltagende stater i videre omfang end tidligere kan overføres til strafudståelse i danske fængsler.

Lovforslaget om international fuldbyrdelse af straf m.v. skal gøre det muligt for Danmark at ratificere denne betydningsfulde konvention. Lovforslaget er udformet på en sådan måde, at de danske domstole får den størst mulige indflydelse på straffens størrelse, således at de domfældte som hovedregel får mulighed for at få den udenlandske straf nedsat til en straf, der er i overensstemmelse med det danske straffeniveau.

Lovforslaget giver samtidig mulighed for, at justitsministeriet indgår aftaler med stater, som ikke er deltagere i den nævnte konvention, herunder stater uden for Europa, om overførsel af domfældte fra disse lande til strafudståelse i Danmark.

Samlet betyder dette forslag en væsentlig forbedring af mulighederne for overførsel af domfældte til Danmark og dermed en betydelig reduktion af de skadelige virkninger, som udståelse af frihedsstraffen i visse udenlandske fængsler kunne have medført.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Margrete Auken (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om afvikling af klorproduktionen på Dansk Sojakagefabrik, Islands Brygge, København.

(Lovforslag nr. L 88).

Sagen om klorproduktionen på Dansk Sojakagefabrik ApS på Islands Brygge har for længst passeret det niveau, hvor tekniske undersøgelser o.lign. kan fritage politikerne for et ansvar.

Følgerne af en stor ulykke på anlægget er dokumenteret, og anlæggets fejlplacering er erkendt, også af politikere.